

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Nu rinder Solen op

Citation: Kingo, Thomas: "Nu rinder Solen op", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid64020/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

116 Dend siette Morgen-sang.

1.

Nu rinder Solen op
 Af Øster-lide,
 Forgylder Klippens Top
 Og Biergets side,
 Vær glad, min Siæl, og lad din stemme klinge,
 Stig op fra Jordens Boo,
 Og med din Tak og Troo
 Til Himlen svinge.

2.

Vtallig saa som Sand,
 Og uden maade,
 Som Hafsens dybe Vand
 Er HERrens Naade,
 Som hand mit Hoved daglig overgyder:
 Hver Morgen i min skaal
 En Naade uden Maal
 Til mig nedflyder.

3.

117 En Orm er jeg oc svag,
 Ja fød til Møye,
 Dog har min Gud behag,
 At hand sit Øye
 Til Vare-tægt vil paa mig Arme sette,
 At jeg hver Morgen skal
 Udi hans Naadis Val
 Min Troo oprette.

4.

Hand har i denne Nat
Med Engle-skare
Mit Hrus og Hiem omsat,
At ingen Fare
Har rammet mig og min' i nogen maade:
Men jeg er frelst og fri
Fra dødsens mørke sti,
Og Siæle-vaade.

5.

Jeg har min Førlighed,
Og mine Lemmer
Af ingen smerte veed 118
Som dennem klemmer,
Og HERRens Aand i mig sit vidne giver
At jeg Guds kiere Søn,
Formedelst Christi Bøn,
Fremdelis bliver.

6.

Min Siæl, vær frisk og glad
Lad sorgen fare,
Dit Legems Blomster-blad
Skal Gud bevare:
Hand skal i Dag mig give Kraft og styrke
Jeg i mit Kald og stand
Min Gud og Fader kand
Tilbørlig dyrke.

7.

Gud legge Haand i Haand
Med mig, og give
Sin gode Hellig Aand
Mit Kald at drive!
Velsigne mig, o Gud, udaf det høye!
Gid jeg hver dag og tiid
I Gud og i min Fliid
119 Mig lader nøye.

8.

Lad Synden mig i dag
Ey slet forblinde,
At jeg min Guds behag
Kand ræt besinde:
Men om min Food gaar vild og sig mon støde
Da vend, O Gud, mig om,
Og gak ey strax til Dom
For svagheds Brøde.

9.

Du best min Tarv og Trang
O HERRe kiender,
Til med er Lykkens gang
I dine Hænder,
Og hvad mig tiener best i alle maade
Du det tilforne seer!
Min Siæl hvad viltu meer?
Lad Gud kun raade.

10.

For mine Børn og sæd
Om jeg vil sørge,
Om ieg hver Tjme græd,
Og vilde spørge:
Hvor skulde de sit Brød og Lykke tage? 120
Gud lever jo endnu!
Hand kommer dem ihu,
De skal ey klage.

11.

Skal jeg paa Jord og Land
For Brødet svede:
Skal jeg paa vilden Strand
Mit Brød oplede:
Skal jeg mit Sverd for Gud og Brød omspende:
Dog er jeg vis oppaa
Min Gud skal med mig gaa,
Min Tary at sende.

12.

Gud lad mig denne dag
I Dyd opstige,
Lad Siælen faa en smag
Paa Himmerige:
Lad mig min Hu til Verden aldrig bøye,
Men i min dybe suk 121
Og knæfalds ydmyg Buk
Til Gud ophøye.

13.

O Gud bær Omhu for
Din Kirkis goode,
Giv hende glade Koor,
Sæt dend paa foode:
Lad Anti-Christen dog med ald omstødis
Og hans skinhellig Pak
Med deris falske snak,
I grund forødis.

14.

Lad KONGEN glæde sig
I Gud allene,
Og hvad hand beder dig
Du ey formeene:
Giv KONGENS Huus mangfoldig Ær' og Lykke,
Og sæt ham paa din Haand,
Med kierlighedsens Baand,
Som gylden smykke.

15.

122 Lad Landet deyligt staa
Af Frugt og Grøde,
Lad Sandhed fremgang faa
Og Rættten møde:
Gud give mig min deel med alle andre,
Indtil jeg hos min Grav
Nedlegge skal min stav
Og heden vandre.

16.

Saa skal jeg gode Nat
Med Glæde sige,
Min Gud mig tager fat,
Naar jeg skal stige
Ned udi Dødsens Dal og Gravens giemme
Da faar jeg trøst og raad:
Da endis suk og Graad
Med Engle-stemme.

Dend siette Aften-sang.

1.

Til hvile Solen gaar,
Og dagen helder,
Og mørk af Nattens vraar 123
Til os udvelder:
Gud lyvse selv for os, og hos os være,
At Naadens Lyvs og Lyst
Optendis i vort bryst,
Os at regiere.

2.

O store Gud, jeg maa
Rundt ud bekiende,
At jeg ey bund kand naa
Og ingen ende
I din Barmhiertigheds og Naadis strømme,
En bek den anden naar
Og ieg alt Aarsag faar
Dig at berømme.